

XXVI.évf.2016.Szeptember

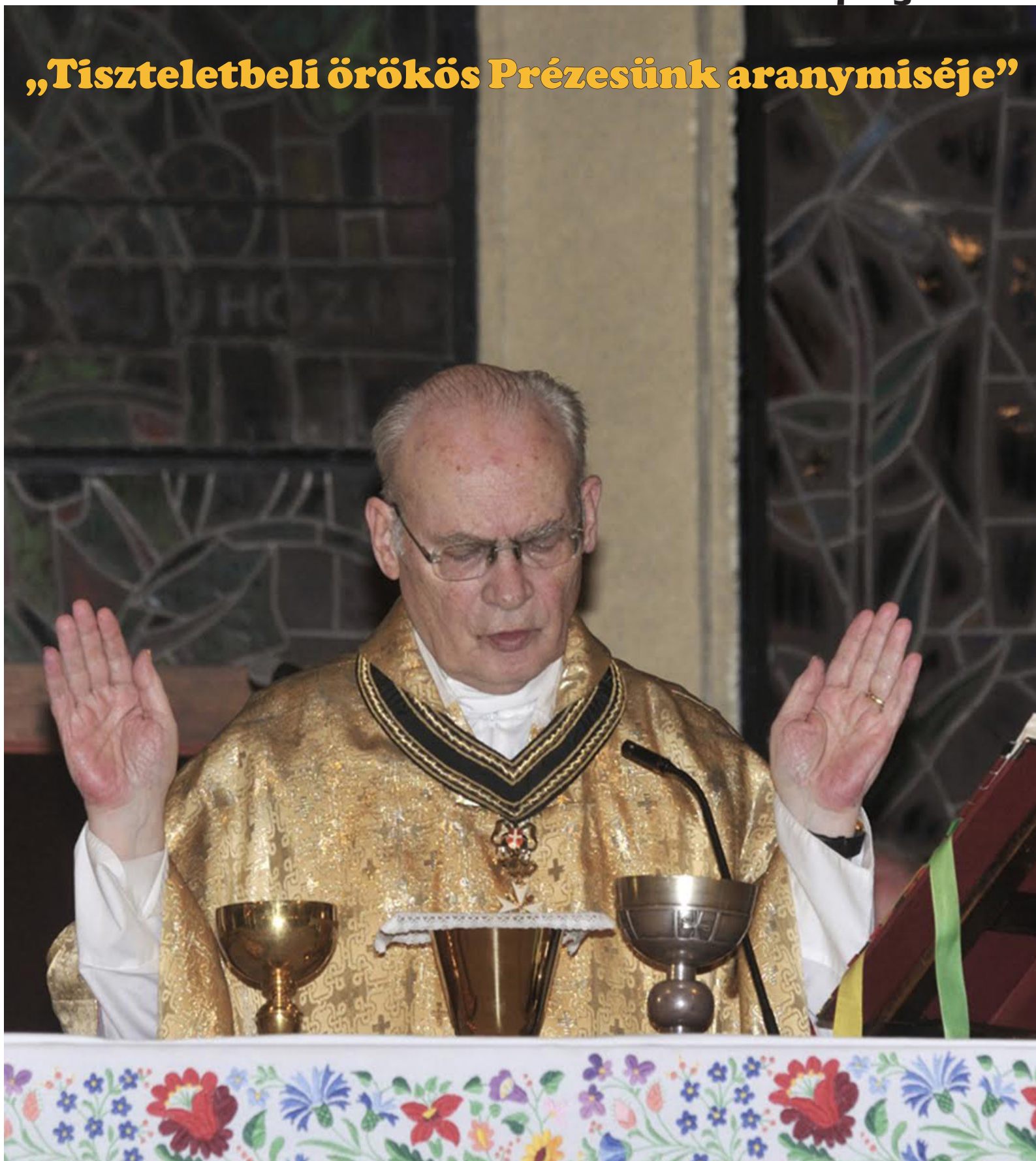

KOLPING

Magyar Kolping Szövetség Lapja

www.kolping.hu

„Tiszteletbeli örökös Prézesünk aranymiséje”

Ember vezeti az embert Istenhez – interjú az aranymisés Bolberitz Pállal

BOLBERITZ PÁLT 1966. JÚNIUS 19-ÉN SZENTELTÉK PAPPÁ ESZTERGOMBAN.

ARANYMISÉJÉT NAPRA PONTOSAN ÖTVEN ÉV ELTELTÉVEL MUTATJA BE A VÁROSMAJORI JÉZUS SZÍVE-PLÉBÁNIATEMPLOMBAN, ESTE 6 ÓRAKOR.

Az egyházi és a közéletben is ismert, elismert, Széchenyi-díjas filozófiaprofesszort hivatásáról kérdeztük.

– Beszélgetésünk kezdetén felidézné gyerekkorát, vagyis a hivatás „előzményeit”?
– A szüleim példamutatóan vallásos emberek voltak, édesapám vegyészmérnök-közgazdász végzettségű, édesanyám pedagógus. Ő később öt gyerek mellett már nem tanított, hanem velünk foglalkozott, és vezette a háztartást. Nagyon stramm nő volt. Talán négyéves lehettem, amikor az ostrom idején a húgom megszületett, fenn a várban, egy fászpincében. Emlékszem, 1945. február 3-án keresztelte őt a szomszédunk, a hitudományi kar egyik professzora – gyertyafénynél, egy bögre vízzel. Tízévesen édesapám elvitt Badalik Bertalan püspökszentelésére – a szerzetesrendek feloszlása előtti utolsó pillanatokat éltük. Nagyon

sok ember gyűlt össze a Thököly úti domonkos templomban, alig láttam valamit a liturgiából, de az a kevés is lenyűgözött. Nagy hatással volt rám a habitusban várakozó rengeteg szerzetes pap és apáca látványa ott a villamosmegállóban. Imponálóak voltak a nagy processziók is: még láttam 1946-ban a Szent Jobb-körmenetet a Várban – ezen a díszszázad is részt vett, emlékszem a pillanatra, amikor méltóságteljesen letérdeltek.

– Mikor találkozott először az egyházzal mint közösséggel?
– Amikor járni kezdtünk a Margit körúti ferences templom gyermekórusába. Édesanyám barátnője, a házi orvosunk felesége hozta a hírt annak idején, talán 1948-ban, hogy a Kapisztrán felnőttkórus mellett gyerekkórus is alakult a Margit körúton, ahova az ő csemetéi is eljárnak. Látja, milyen igaz, hogy ember vezeti az embert Istenhez! Hamarosan engem is felvettek,

de csak azután, hogy eljött a lakásunkba Tamás Gergely Alajos ferences atya, s röviden elmondta, miről is van szó. A két bátyámmal együtt jártunk a kórusba. Óriási élmény volt. Megismertem az egyházi énekeket, a gregoriánt, nyaranta a felnőttekkel együtt kirándultunk, táboroztunk. A kórus alapítója, szervezője, Tamás Gergely Alajos atya nagyon ügyesen került a látszatát is annak, hogy a gyerekeknek karban burkolt hitoktatás folyik – közvetve persze erről volt szó. Alajos atyát később lecsukták, majd miután kiengedték a börtönből, kántorként szolgált. A későbbiekben Gábris Grácián atya fedezte a kórust az állam felé. Így az énekkar megmaradt, még a legnehezebb időkben is.

– Meghatározó olvasmányélményei vannak ebből az időszakból?
– Sok mindent olvastam. Iskoláskoromban került a kezembe többek közt a Zászlónk című újság is. Keresztapám hozott belőle nekem egy-egy példányt, s amikor éppen betegeskedtem, szívesen olvastam. Remekül szerkesztett újság volt, a Regnum Marianum ifjúsági lapja, sokat tanultam az ott megjelent írásokból is. Tizenhárom éves koromban az egyik osztálytársam révén közel kerültem a Regnumhoz, s a Mária Kongregáció tagja lettem, persze illegálisan. Magánlakásokban jöttünk össze, egy fiatal fiú volt a vezetőnk. Ott tanultam meg először az egyháztörténetet, hetedik általános iskolás koromban.

folytatás a 4. oldalon

Kolping családok főzőversenye

5

Német és Magyar Kolping családok találkozója

6

Veszprémi Kolping család az Őrségben

10

Memmingem-Gyöngyös

11

Nemzetközi hírek

17

Fülöp Szigeteki Kolping Család

19

Msgr. Ottmar Dillenburg levele a Kolping Tagsághoz

Kedves Kolping testvérek a világ minden táján! Ez év október ünnepeljük a legényegyletek atyjának, Adolf Kolpingnak boldoggá avatásának 25. évfordulóját. Nagy örömmel és hálával emlékezünk a boldoggá avatás napjára, amikor is több ezer Kolping testvérünk utazott Rómába és vett részt személyesen a Szent Péter téren rendezett ünnepségen. Azok akik nem tudtak személyesen eljönni Rómába, a világ minden részén, imákat, zárandoklatokat, szentmiséket ajánlhattak fel alapító Atyánk tiszteletére. Most amikor a 25. évfordulót ünnepeljük, ismét megmozdul a tagság. Több országból kaptam tájékoztatás, hogy a boldoggá avatás „Ezüst évfordulója” alkalmából, szentmiséket ajánlanak fel, zárandoklatokat és több más eseményt szerveznek Kolping atya tiszteletére. Ezúton kérem a Kolping Családokat, hogy dokumentálják az évfordulós eseményeket, és küldjék el a kölni központba, hogy megmutassuk egymásnak, hogyan ünnepeltük meg a jeles évfordulót. Mi dokumentáljuk az anyagot és feltesszük az internetre. Nagy izgalommal várom a fotókat, filmeket a világ minden tájáról.

Üdvözlettel a Kölnből

Msgr. Ottmar Dillenburg
a NKSZ General Prézese

A Magyar Kolping Szövetség lapja, kiadja a Kolping Mozgalomért Alapítvány.
Főszerkesztő: Dr. Bolberitz Pál **Szerkesztőség:** 1035. Budapest, Vihar utca 8.

Telefon: 250-1239 Fax: 388-7394 e-mail: ujsag@kolping.hu **Kiadó:** A Magyar Kolping Mozgalomért Alapítvány **Nyomda:** Kucsák Könyvkötészet és Nyomda
Kéziratokat nem őrünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt áll. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Kövess minket a Facebookon is:

 <http://www.facebook.com/pages/Magyar-Kolping-Szövetség/147283235345540>

Később elvitték a vezetőnket katonának, én gimnazista lettem, s akkor már lefoglalta az időmet a tanulás.

– Majd érkezett 1956...

– Másodikos gimnazista voltam, amikor kitört a forradalom. Hatalmas élmény számomra, mind a mai napig az maradt. Szabadon lehetett beszélni az utcán is, nem kellett félni attól, hogy följelentenek és lecsuknak. Sokan, sok mindent elmondtak már az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeiről, én most egyvalamit szeretnék tisztázni. Az egész családnak együtt hallgatta a Kossuth Rádióban Mindszenty bíboros beszédét, amelyet a közvélemény felé tudatosan eltorzítottak. Azt mondták, Mindszenty visszakövetelte az egyházi földbirtokokat. Én hallottam, majd később olvastam is a teljes beszédet, amelyben egy árva szó sem esett az egyházi földbirtokokról. Mindszenty tekintélyét le akarták rombolni, és ez sajnos sikerült is. Amint tudjuk, a szabadságharc után jött a kádári megtorlás, amely 1964-ig tartott. Kádárék felfogása hasonlított ahhoz, amit az amerikai gengszterfilmekben lehet látni: először lövünk, aztán tárgyalunk. Ebben a légkörben érettségiztem, 1959-ben.

– Ekkormár készült papihivatásra?

– Igen, de csak az osztályfőnökömnek, Antall Józsefnek (a későbbi miniszterelnöknek) beszéltem erről. Emlékszem, a szemese rebbent, pedig tudom, azt gondolta, hogy jogtörténész leszek. De én akkor már döntöttem, és pontosan tudtam azt is, hogy ha pap leszek, akkor a kommunizmus alatt az ország másodrendű állampolgárává válok. Ráadásul abban az időben úgy gondoltuk, ez örökké tart: ez a rendszer van, és utána a halál, meg az örök élet. Ugyanakkor az is alapélményünké vált a Regnumban, hogy aki keresztény, azt üldözik.

– Mi volt a döntő lépés a papság felé vezető úton?

– Negyedéves kispap koromban egy lelkigyakorlaton élményszerűen ébredtem rá arra, milyen fontos az Isten és az ember iránti szeretet, és hogy a papi élet lényege az elkötelezettség: teljes szívvel kell csinálni. Azután ötödévesen a papszentelés előtti lelkigyakorlaton lelki váltságba kerültem. A következő kérdés merült fel bennem: az ember végső célja, hogy üdvözüljön, de üdvözülni másképp is lehet, nem kell ahhoz papnak lenni. Ott, akkor egy kápolnában imádkozva jöttem rá arra, hogy ez a hitem próbatétele, egy sátáni kísértés volt, mert a Sátán mindig a jó látzatával kísérti meg az embert. Akkor úgy oldódott meg bennem ez a kérdés, hogy azt éreztem, bele kell mennem ebbe a kalandba, s a Jóisten majd megsegít.

– Fialat papként kezdte tartani legendás bibliaóráit, amelyekre hamarosan százával jártak az egyetemisták.

– Ezt a népszerűséget egyáltalán nem a személyes képességeimnek köszönhettem, hanem egyszerűen annak, hogy fiatal voltam. Van egy latin mondás, „similis simile gaudet”, hasonló a hasonlóknak örül; a korban hozzám közelebb állók szívesebben hallgattak rám, mint egy idősebb előadóra. Egyébként abban az időben nem

lehetett a fiataloknak hittant tanítani, ez vörös posztó volt az állam szemében. Azért tartottam bibliaórákat, mert az volt az elvem, protestáns testvéreinktől vegyük át azt, ami érték. Az állam náluk megengedte a bibliaórát. Azt gondoltam, akkor én is tarthatok, abba nem lehet belekötni.

– Tény, hogy mindmáig tart bibliaórákat...

– Igen, a városmajori templomban, most éppen Az apostolok cselekedeteit vesszük.

– S közel negyven éve tanít filozófiát egyetemi szinten. – Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy eleinte nem a filozófia érdekelt, hanem a szociológia, ami akkortájt „tiltott gyümölcs” volt. 1956 után sokan gondolkodtunk arról, hogyan lehetne a rendszert megváltoztatni. Valami koncepcióra volt szükség, és én nem a fegyveres megoldásra gondoltam. Nagy hatást tett rám Kecskés Pál filozófiaprofesszor keresztény társadalomelmélete. Később kezdett érdekelni a filozófiai etika, majd az etika metafizikai alapjai. Főként Gál Ferenc professzor könyveit olvasva fordult a figyelmem a remény teológiájára, a jövő teológiai szemlélete felé. A doktori disszertációm is erről a témáról írtam.

– Lelkipásztorként is reményteli? – Ötven év után azt kell mondanom, hogy soha nem volt gond

gond a reményemmel és a hittemmel. Talán a szeretettel olykor akadtak problémáim, de szerencsére nem vagyok haragtartó típus – és ez nagy kegyelem. Lelkipásztori módszerem mindig az volt, hogy egyesével szólítottam meg az embereket. Ez nehéz

szolgálat, de úgy gondolom, hogy fontos a személyes kapcsolat. Egyszer, amikor nagyon lehangolt voltam, édesanyám azt mondta nekem: ha csak egyetlen ember is az Istenhez tér a közvetítéseddel, már megérte, hogy pap lettél. Nagyon igaza volt. Talán három

ember igazolta vissza, hogy kifejezetten az én hatásomra tért meg, és jutott közelebb Istenhez. De biztos vagyok abban, hogy odaát többet is meg fogok tudni erről.

Fotó: Merényi Zita
Új Ember

Prof. dr. Bolberitz Pál aranymiséje

Prof. dr. Bolberitz Pál, a Magyar Kolping Szövetség alapító, örökös tiszteletbeli prézese aranymiséjét szentelése 50. évfordulóján, 2016. június 19-én mutatta be a Városmajori Jézus Szíve Plébániatemplomban. Az ünnepi szentmise a Kolping Családok zászlóinak bevonulásával kezdődött. Ezt követően a Szuverén Máltai Lovagrend tagjai, majd az asszisztencia, a paptestvérek, végül az aranymisés Pál atya vonult be Lambert Zoltán plébános atya kíséretében.

A zsúfolásig megtöltött templomban Bolberitz Pál atyát a Kolping mozgalom nevében Dr. Boldvai József köszöntötte. Kiemelte, hogy a Kolping mozgalmat 25 évvel ezelőtt Pál atya Lang Györggyel, a Magyar Kolping Szövetség örökös tiszteletbeli elnökével együtt indította újra Magyarországon. Megköszönte azt sok szellemi, lelki tanítást, élményt, amit a mozgalom, illetve a városmajori hívek kaptak az elmúlt évtizedekben Pál atyától. A szentmise homí-

liáját a Betegápoló Irgalmasrend magyarországi vezetője, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke, Kozma Imre OH mondta. A szentmise a Kolping énekkel zárult.

Ezt követően a Kistemplomban Pál atya tiszteletére - Zotán atya és a Magyar Kolping Szövetség támogatásával – fogadást szervezett a városmajori Kolping Család. Az ünnepeltet személyesen nagyon sokan köszöntötték.

Kolping családok főzőversenye Lenti-Szombathelyen

MÁR HAGYOMÁNNYÁ VÁLT, HOGY A KISASSZONY ÜNNEPÉHEZ KÖZEL ESŐ SZOMBATON DÉLUTÁN SZENTMISÉVEL KÖSZÖNTIK ÉGI ÉDESANYÁNKAT A LENTISZOMBATHELYI ÉS A LENTI HÍVEK.

A SZŰZANYA KÖSZÖNTÉSÉHEZ TÖBB MINT 10 ÉVE HOZZÁ KAPCSOLÓDIK A KOLPING CSALÁDOK REGIONÁLIS TALÁLKOZÓJA IS, MELYET A LENTI SZENT KATALIN KOLPING CSALÁD SZERVEZ.

Idén 6. alkalommal a találkozó összekapcsolódott a Nyugat-magyarországi Kolping Családok részére szervezett főzőversennyel. Szombathely Város Kolping Egyesületének 16 tagja az idei évben is szeptember 3-án, szombaton 7,30 kor indult útnak Lentiszombathelyre, hogy résztvegyen a Kolping közösségek közös zárandoklatán és főzőversenyén.

9 óra körül érkeztünk meg a kultúrházhoz, ahol már a lenti, az alsópáhoki és a körmendi csapatok megkezdték a sátrak felállítását. Nem sokkal utánunk begördült a veszprémiek autóbuzsa is. Mindenki ismerősként köszöntötte egymást, hisz évek óta együtt, jó hangulatban töltjük szeptember első hétvégéjét. A főzőversenyre 7 csapat ne-

vezett be. Ragyogó napsütéssel indult a nap, a késő nyári meleg egész nap kitartott. Horváth László Lenti város polgármestere köszöntőjében tartalmas, testvéri együtt létet, jó versenyzést kívánt minden résztvevőnek. Hét csapat bográcsai alatt kezdett lobogni a tűz. A csapatok minden tagja szorgosan dolgozott a konyhai előkészítésben. Közben

Közben előkerültek a pálinkás „butykosok” és boros üvegek, melyekből a csapatok egymást is kínálgatták, miközben kérdezték: mi van azokkal, akik nem tudtak az idén eljönni. Hogy az ital jobban csúszson, zsíros kenyeret, langallót, pogácsát is fogyasztott mindenki. 12,30-ra mindenkinek elkészült az ebédje. Megterítettünk, és

asztalhoz ültünk, hogy együtt elfogyassuk a nagyon finom, ízletes palóc levest, mely elsődlegesen Szilvágyiné Marikának köszönhető. Közben a zsűri is megkezdte munkáját, melyet nehezített, hogy ebben az évben egy kicsit más volt a kiírás, mint az előző 5 alkalommal. Most minden csapat mást főzött. A mi csoportunk palóclevest készített.

14 órakor került sor az eredményhirdetésre. Az első három helyezett egy kis jutalmat kapott. A polgármester különdíjat ajánlott fel az egyik csapat számára. A Szombathelyi Kolping csoport a zsűri döntése alapján III. helyezett lett. Eredményhirdetés után a Kolping zászlókkal vonultunk a Mária-fához, ahol Takács András újmiséss pap mutatta be a hálaadó szentmisét. Ez után egy kis kulturális műsor következett. Egy fiatal, tehetséges fiú citerázott és énekelt. Visszazarándokoltunk a kultúrházhoz, ahol még a helyi Kolping család vendéglátását élveztük. 17 óra körül kezdtek el a csoportok 'sátrat bontani', és indultunk haza. Azzal búcsúztunk, hogy Isten éltesse közösségeinket, és jövőre ugyanitt találkozunk.

Kovács András

Német és magyar Kolping családok találkoztak Alsópáhokon

1993-BAN TÖBBSÉGÉBEN A SZENT KERESZT LELKÉSZSÉG HÍVEIBŐL HORVÁTH JÓZSEF PLÉBÁNOS ÚR TÁMOGATÁSÁVAL MEGALAKULT SZOMBATHELY VÁROS KOLPING EGYESÜLETE.

MICHAEL SCHNEIDER ELNÖK ÚR ÉS HORVÁTH JÓZSEF PRÉZES KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL MÉG UGYANEbben az évben PARTNERKAPCSOLAT JÖTT LÉTRE, MELY MÁR TÖBB MINT 23 ÉVE TÖRETLEN.

Az Alsópáhoki Kolping Hotel, építésének 20. évfordulója alkalmából a magyarországi Kolping Családok német partnerkapcsolati találkozóihoz kedvezményeket biztosított, melynek különösen azon tagjaink örültek, akik 1993-ban a Kolping Hotel építkezési munkáiban – parkrendezésben részt vettek. 2015 decemberében megkezdtük az egyeztetést, a német kaufbeureni partnerünkkel, hogy a mindkét Kolping család számára

megfelelő időpontot találjunk. Ez már majdnem sikerült, amikor a Kolping Hotel tájékoztatott bennünket, hogy a tervezett időpontban már nincs szabad hely, így új időpont keresésében a Kolping Hotel munkatársa is besegített, aki közvetlen a német testvérvárosunk Kolping családjával is felvette a kapcsolatot, s az ő közvetítésükkel sikerült május 30-június 6-a közötti napokban meg egyezni, s lefoglalni a szállást. Kolping Családunk elkészítette a programtervet, melyet folyamatosan egyeztetünk, végül elfogadtuk Michael javaslatát, hogy majd a találkozáskor, a helyszínen hangoljuk össze a programokat.

Kaufbeureni résztvevők:

Blind Sieglinde és Werner,
Pienle Xaver és Gundel,
Niebling Traudl és Josef,
Osswald Margot és Toni,
Blümlein Sofie és Otto,
Marz Mini und és Hans,
Mueller Barbara és Klaus,
Fürst Elisabeth és Rudolf,
Weiß Siegrid és Heinz,
Schneider Lore és Michael,
valamint Helmut Enemoser atya.

Szombathelyi Kolping család
résztvevői:

Szilvágyi Sándor és Marika,
Kóhalmi Tibor és Mária,

Spanyó István és Mária,
Király László és Edit,
Milisits Jenő és Ági,
Szálnoki Mihály és Jutka,
Csire Péter és Marcsi,
Schwarz Ilona, Pungorné Marcsi,
Lukácsné Rózsika, Rábáné
Marika, Nagy László és
Kriszti (csütörtök, péntek, szombat)
Lajos Ferenc és Hédi (vasárnap – hétfő).

Sok elfoglaltságom miatt én csak vasárnap tudtam egy napra lemenni, hogy találkozzam a német vendégekkel. A csoport tagjai csütörtökön a kora délutáni órákban indultak el Szombathelyről. Szilvágyiné Marika lett megbízva a csoport vezetésével és a németekkel történő egyeztetésre, tolmácsolásra, melyet ezúton is köszönünk neki. Köszönjük, hogy a 4 nap alatt keletkezett váratlan helyzeteket kiválóan megoldotta. Június 3-án, pénteken közös tihanyi kirándulás színesítette a programot, este pedig a több mint 20 év közös emlékeinek felelevenítésére – fényképek nézegetésére, beszélgetésre került sor. Szombaton keszthelyi, szabad programos kirándulás után, délután egy kis meglepetés partit szerveztek házassági évforduló és születésnap megünneplésére. Egy képet is

ajándékoztunk ekkor a német csoportnak, Kolping házukba szánván, amely a Martineum udvarán az elmúlt évben általunk elültetett Kolping Adolf virágzó rózsabokrárt, az előtte lévő emléktáblát, és Kolping Adolf arcképét ábrázolta. Köszönet a jó ötletért és a szép kivitelezésért Nagy Lacinak. Vasárnap 10.00 órakor a Kolping Hotel kápolnájában Helmut Enemoser atya misét celebrált. A délutáni fürdőzés és beszélgetés közben nagy égszakadás és földindulás kerekedett, nem kis problémát okozva a szállodai dolgozóknak. Így az esti egregyre tervezett összejövetel helyett a szállóban búcsúzott el egymástól vidám, jó hangulatú nótázó esttel a két Kolping Család. Hétfőn reggel a kaufbeureni busznál még egy utolsó búcsút vetünk a Kolping dallal és a Wieder kommen.. vidám, német énekkel. Köszönetet mondunk a résztvevőknek, akik a finom süteményekkel, és beszélgetéseikkel szép napokat szereztek a német Kolping családnak, akik hálájukat fejezték ki a magyar Kolping Család résztvevőinek. Sok fénykép készült, melyek közül jó néhány a honlapunkon (www.szombathelyikolping.hu) megtekinthető.

A Veszprémi Kolping Család nyaralása Őrségben 2016.

MA ÚGY TŰNIK, HOGY VÉGE VAN NYÁRNAK.

ÁM BENNEM A NYÁR KÉPEI VILLÓDZNAK, ÉS A KOLPINGOS NYARALÁS EMLÉKEI. ELŐTTEM GONDOS VEZETŐNK, VALIKA TÁJÉKOZTATÓJA. SEGÍT SORBA RAKNI HOL IS VOLTUNK, MIT IS LÁTTUNK AZ IDÉN.

Összeszokott baráti Kolping családunk tagjaival júni. 28-án indult a busz ismét az Őrség felé, hogy kiegészíthessük a tavaly szívünkbe zárt táj ismeretét. Megálltunk a kámi arborétumban. Szépen gondozott, nagyszabású kert. Megálmodója gróf Ambrózy-Migani István 1922-ben kezdte kialakítani. A táj, a föld ritka adottságai befogadták a fenyőfélék sokaságát, tuját, tiszafát, bukszusokat, és az ezerféle rododendront. A kert Kína, Japán, Amerika, Balkán színeit mutatja. Aztán Szentgothárdra értünk. Kedvessége újra magával ragadott. Brenner Jánosról beszéltek nekünk, akit fiatalon magával ragadó papsága, hite miatt vertek agyon. Tisztelete, példája fontos. Őriszentpéterre érve megnéztük a Szikszai Edit helytörténeti gyűjteményt. Érdekes, vidám, szemléletes kiállítás. Mellette Gross Arnold mesébe hívó aprólékos, tündéri rézkarcai varázsoltak el. A hársfa fogadó ismert kényelmével és finom ételeivel várt. Jólesett a szobafoglalás, a tisztálkodás. Másnap Szalafőn az olajsütő mesterséggel ismerkedtünk. Modern, kicsi műhely. Meséltek a tökmagolaj sokféle hatásáról, a melléktermékek hasznosításáról. És újra Velemér. A fénytemplomhoz vezető séta, a százados fák, a kékséges kék, hatalmas hortenzia bokrok, a templom hangulata mind felejthetetlenek. És tovább Lendva. Idegenvezetőnk elvitt a Szentháromság kápolnába, ahol Hadik Mihály

múmiája pihen. Története izgalmas része a múltnak. Körülötte megejtően szép, öreg temető. A városban bekukkantottunk legnagyobb festőjük Zvest Apollonia izgalmas kiállításába. Innen az új kilátótorony-hoz mentünk. Pompás mérnöki munka. Szépséges, lendületes, modern. 53 m magas. Lift visz föl a körpanorámás,

üvegezett erkélyre. A Mura folyó vízgyűjtő-területéig csodáltuk a szlovén -magyar- horvát- osztrák tájak egybeolvadó képét. Érdekes oda ellátogatni. Jó érzés, hogy a város szórólapjai kétnyelvűek (vagy több). Egyik a magyar. Végül egy pompás borház vendégszeretete vidította a társaságot. Csütörtökön, mint tavaly, a lentii strand, gyógyfürdő volt a pihenés, a mozgás élményszerzője. Lubickoltunk. Pénteken Márokföldre mentünk. Pici, följevőben lévő Őrség széli falucska. Palicska Mária ismert mesefigura készítő keramikus várt minket. Kedves alkotásait gyermeki lelkesedéssel néztük. Egész történeteket elevenít meg. Az utca másik végén Bedő Katalin kézműves kisiparos fogadta a csapatot. Tágas csűrében kosárfonásra oktatta a népet. Időtlen

nyugalmat árasztó békés hely. Múraszombatra 13 h kor érkeztünk. A kastélymúzeum gazdagságát idegenvezetőnk mutatta. Ámulunk az érdekességeken. Néprajz, polgári élet, főúri pompa, kuriózumok. És tovább Passera kicsi családi csokoládé manufaktúrája. Bőven kóstolhattunk. Izgalmasan finom volt a tökmagolajos csoki.

Esténként ki-ki hogyan gondolta: szolid borozás és éneklés fogta össze a csapatot. Emlékezés, életünk fájdalmas történései, veszteségeink is szóba kerültek. Ez korunkból is adódik. A velünk tartó unokák friss énekei jól estek. Szombat a hazaindulás ideje volt. Közben betértünk az alsópáhoki Kolping Hotelbe. Az igazgató úr végigvezetett az épületeken. Barátságos, szép hely, sok kényelmet szolgáló lehetőséggel. Keszthelyen a Festetics kastély termeinek szépségét, gazdagságát idegenvezetőnk villantott föl. Gyönyörű! És haza-haza. Ez a nyaralás is méltó a sok-sok előző évihez. Gazdagított, fölvilványozott, barátságokat épített. Millió fénykép segít majd fölidézni a mesélteket és a látottakat. Köszönet érte! Korinekné Mariann a Veszprémi Kolping Család

Erdélyi tájakon

A KISPESTI KOLPING CSALÁD BESZÁMOLÓJA ERDÉLYI ÚTJÁRÓL

2016. JÚLIUS 31-TŐL AUGUSZTUS 7-IG 8 FELEJTHETETLEN NAPOT TÖLTÖTTÜNK ERDÉLYBEN, NAGY MAGYARJAINK NYOMÁBAN.

Már a készülődés is igazi kolpingos „összmunka” volt. Közösén alakítottuk ki az útvonalat, gyűjtöttük össze a látnivalók jegyzékét, a programokat. Megosztottuk a feladatokat, volt, aki a busz megrendeléséről és az idegenvezető meghívásáról gondoskodott, volt, aki megfaragta a kopjafát, más gondoskodott a koszorúzás kellékeiről, megint más azzal készült, hogy a látottakhoz kapcsolódó irodalmi alkotásokat gyűjtse össze. Közös imával indultunk útnak, kérve Adolf Kolping közbenjárását, hogy utunk testi, lelki, szellemi élményekben gazdag legyen, erősítse közösségünket, összetartozásunkat. Úgy tűnik, meghallgatásra talált a fohászuk, hisz azt a rengeteg élményt, amiben részünk volt, tán csak egy vaskos útinaplóban lehetne leírni. Erre én szívesen vállalkoznék is, de az olvasók bizonyára rosszul járnának – hisz mindezt látni, megélni kell. Persze több száz fotó segít felidézni az átélt, „túlélt” élményeket. A teremtett világ számtalan csodája tárult elénk. Királyhágónál gyönyörködtünk a kilátásban. Torockó felé haladva a Tordai hasadékot, s a Székelykövet csodáltuk meg, s első szállásunkon, Torockón, ebben a tökéletes fekvésű kis falucskában az éberebbek megleshették a Nap kétszeri feljöttét. Jártunk a Békás szorosban, idegenvezetőnkől megtudtuk a Gyilkos-tó mondáját. Láttuk a Zetelaki víztározót, a Pongrácz tetőt, a Tatrosvölgyét. Jártunk a Nyergestetőn. Egyik legnagyobb élményünk a Madarasi Hargita volt. Ivón, a Kolping tábor közelében parkolt le a bu-

szunk, onnan traktorral vontatott pótkocsival haladtunk fel a Hargitára. Micsoda út volt! A traktor hatalmas fenyők között pöfögött több, mint 1000 méter magasságban. A menedékházról gyalogszerrel mentünk felállítani a kopjafát. Csodálatosan szép városokat látogattunk meg. Nagyváradon Szent László emlékének adóztunk, Kincses Kolozsváron Hunyadi Mátyás szülőházát, szobrát, majd a házsongárdi temetőt látogattuk meg. Dzsida Jenő, Apáczai Csere János sírját néztük meg. Marosvásárhelyen emlékeztünk meg a két Bolyairól, megnéztük a Teleki Tékát, a Kultúrpalotát. Szovátán fájó szívvel néztük a fürdőzőket, de jó lett volna... Korondon a népművészeti remekműveket csodáltuk meg, többen vásároltak is. Farkaslakán Tamási Áron sírjánál időztünk, megemlékezve Ábelről, a kis székely fiúról. Idegenvezetőnk egy igen érdekes kis írást olvasott fel Tamási és Wass Albert vitájáról. Szejkefürdőn számtalan székelykapuban gyönyörködtünk, Gelencén a román stílusú templomban. Sajnos az örmény katolikus templom Gyergyószentmiklóson zárva volt. Így csak kívülről néztük meg. Jártunk Csíkszeredán és Csíksomlyón, imádkoztunk a Szűzanya híres kegyszobra előtt. Öt éjszakát töltöttünk Székelyudvarhelyen, a Horizont Panzióban. Szűk utcácskákon kanyarodott fel az autóbuszunk a szállásunk felé. Egyszer még egy parkoló autót is arrébb kellett tenni. Na de ezek a kolpingos fiúk...! Van ott erő, izom... Nagy élmény volt amikor a szállásra tartva két tehén baktatott felénk. Nem fejtük meg őket,

s nem is hoztuk haza őket. Udvarhely gyönyörű város, jó volt csak magyar szót hallani. Petőfi nyomába eredtünk, utolsó napjait felidézve. Jártunk Kézdivásárhelyen, majd Székelykeresztúron, Fehéregyházán a turulos Petőfi emlékműnél. Megcsodáltuk Segesvárt. Déván, ahol az utolsó szállásunk volt, siklóval mentünk fel a várba, de senkit sem falaztunk be, se Kőműves Kelement, se az ő asszonyát. Gyulafehérváron emlékeztünk Erdély aranykoráról, Vajdahunyadon a Hunyadiakról. Aradon megkoszorúztuk a 13 tábornok síremlékét. Nagy magyarjaink között emlékeztünk Gábor Áronra, Orbán Balázusra, Márton Áronra. Három nagy élményben volt részünk. Székelyudvarhelyen talákoztunk az ottani Kolping család tagjaival. Szerda este látogattak el hozzánk, megrakodva süteménnyel, zsíros kenyérhez valókkal, italokkal. A fiatal plébános atya is elkísérte őket. Nagyon kedvesek voltak. S lám, milyen a sors, a Jóisten kezéből csak jó jöhet! Mi sok-sok képpel az életükből készültünk, videókkal, stb. Aztán ember tervez, Isten végez, ahogy ezt mondani szokták, háromszor is bekapcsoltuk volna a vetítőt, mindháromszor áramszünet lett, ugyanis óriási felhőszakadás zúdult a városra, így vak-sötétbe burkolózott minden. A vetítés helyett gyertyafényben beszélgettünk. De milyen jót! Ismerkedtünk egymás életével, hitével, munkájával. Barátságok szövődtek, címeiket cseréltünk, eszegettünk, iszogattunk. Másnap délután Gyimesbükkön voltunk. Egy felejthetetlen estét töltöttünk a

eDeaky panzióban, Deaky András vendégeként. Az ízletes erdélyi ételek és italok mellett megismerkedtünk az ezeréves határ látnivalóival. Kellemes séta kapcsán szemléltük meg a hidat, a felújított bakterházat, a kápolnát, a Rákóczi várat. Utána következett a vacsora, zene és tánc. A jó hangulatról zenészek mellett jó borocska gondoskodott. Az est végén könnyes szemmel énekeltünk el a himnuszokat, a Boldogasszony Anyánk c. éneket. Igazi szép, felémelő volt a dévai látogatásunk. Az árvaház melletti szép barokk templomban ünnepeltük a szentmisét. Egy nagyon kedves székely pap fogadott bennünket a mise végén, szavaiból áradt a testvéri szeretet. Bőjte Csaba atyával nem sikerült találkozni, de az árvaházat sikerült megnéznünk. Egy munkatárs vezett bennünket végig az épületben. Megdöbbenve láttuk, hogy hány

helyen működik a Szent Ferenc Alapítvány lélekmentő tevékenysége. Megköszönték a könyveket, amiket vittünk, s elmondták, hogy tartós élelmiszerben szenvednek hiányt. Külön köszönet a Jóistennek, hogy láthattuk ezt az erőfeszítést, hogy szemléltői lehettünk ennek a nagy műnek. Nagyon jó ellátásban volt részünk mindhárom szálláshelyünkön. Finom falatokkal kényeztettek bennünket. A torockói töltött káposzta különösen jól esett. A jó vacsorák után sokat beszélgettünk, játszottunk, gyakran éjfélig is. Jó volt együtt lenni! Talán ez indokolja, hogy másnap reggel frissen indultunk neki az újabb szép nap felé. Irodalmi élményekben is bőven volt részünk. A látottakhoz kapcsolódóan versek, rövidebb prózai részletek. Pl. Nagyváradon Ady, Janus Pannonius, Arany János egy-egy verse. Farkaslakán részlet

az Abelből. Több Kányádi vers, kedvencünk a székelykeresztúri Gyárfás kúria kertjében álló Petőfi körtefájánál olvasott rövid vers: „Haldoklik az öreg tanú, Petőfi vén körtefája, Azt beszélük, ő látta volt, verset írni utoljára” Sokáig mesélhetnék még élményeinkről, de sajnos a lehetőség véges. Nem marad egyéb tisztem, mint megköszönni mindazoknak, akik felejtetlenné tették ezeket a napokat. Csoportunkból Péter ötleteit, Kati anyai gondoskodását az anyagiakról, Margit szervező tevékenységét, Józsinak a kopjafát, másik Józsinak a fényképezést, Zsuzsának az irodalmi élményeket, gépkocsivezetőknek a nyugodt, biztonságos vezetést, idegenvezetőknek mindent. A Jóistennek hálát, hogy velünk volt végig. Élményeinket lejegyezte: Weiperth Zsuzsa

Diósgyőr - Innsbruck partnerkapcsolat

1992-TŐL TART A KÉT KOLPING CSALÁD KAPCSOLATA.

MÁR TÖBB ÍZBEN TETTÜNK LÁTOGATÁST INNSBRUCKBAN, ÉS ŐK IS NÉHÁNYSZOR ELJÖTTEK DIÓSGYŐRBE.

Sok segítséget adtak nekünk. Talán a legérdekesebb, hogy sok éven át finanszírozták –részben, vagy 100%-ban - az innsbrucki egyetem 3 hetes, nyári nyelvkurzusán való részvételünket (tandíj, szállás, ellátás). Többen is éltünk már ezzel a rendkívüli lehetőséggel. Idén az az öröm ért bennünket, hogy meghívtak 5 napra a Kolping testvérek ebbe a csodálatos alpesi városba. Az aktualitását az adta, hogy ebben az évben 25 éves a mi Kolping családjunk, a jövő évben pedig a partnerkapcsolatunk 25 éves évfordulóját fogjuk ünnepelni. Rendkívül sok élményben volt részünk: Érkezésünket követve vacsorázni hívtak Innsbruck egyik kiváló éttermébe, a Golden Dach mellett, a város közepén. Másnap talán a legszebb programot kínálták számunkra. A Stubai-

Alpokba túráztunk, a Habith hegység közelében. Számos partot, vízesést, gleccsert, havas hegycsúcsot, és pizstrángtelepet láthattunk. A vízesés alatt napozóágyakon pihenhettünk; teával, csokoládéval kínáltak. A Grawa Almban megkóstolhattunk különleges tiroli specialitásokat. Majd az egyik Kolping-tag (expreszes), Franz Pözl otthonába hívtak meg vacsorára, ahol a felesége, Ingrid még egy érdekes origamira is megtanított bennünket. A következő nap az olimpiai falu környékén Bengiselben az új Panoráma úton sétáltunk, a sísánc felett lévő kávézóban ebédeltünk. Láthattuk, hogyan lehet nyáron is síugrást végezni a vízzel locsolt pályán. Este az egyik kolpingos házaspár teniszpálya melletti kávézójában készítettek nagyon finom barbecuet számunkra, ahol

találkozhattunk sok, rég nem látott barátunkkal, ismerősünkkel. Itt adtuk át ajándékunkat a Kolping család részére: egy festményt Lillafüredről. Megható pillanat volt, mikor egy súlyos betegségtől, több operáción átesett, kedves hölgygel is találkozhattunk. Vasárnap a Szent Jakab dómban közösen vettünk részt szentmisén. Utána St. Katkerine faluban - az Európa-híd és a Brenner hágó között - egy gyönyörű, régi parasztházban töltöttük a délutánt finom, házias, tiroli ebédet kaptunk, erdei gyümölcs-salátát, sokféle süteményt, kávét fogyaszthattunk. Ketten gitáron játszottak és énekeltek tiroli dalokat (jódliztak is), sőt, még táncra is perdültek. A nap folyamán megnéztük a régi, 14. századi kápolnát (a kastélyhoz tartozott), és az 1718-ban hozzáépített újabbat is.

Hazafelé az egyik tag meghívott a házába, ahol gyönyörködtünk a kertben, a kis tóban, a méhesben. Ott is nagyon szívesen kínáltak házias, helyi specialitásokkal. Hétfőn érkezett a hazaindulás ideje, de előtte még gyorsan be-
szaladtunk a belvárosba egy kis souvenir vásárlásra, majd délben az elnök úr meghívott ebédelni egy étterembe, a vasútállomás közelébe. Itt tudtunk csak személyesen találkozni vele, mert betegsége miatt nem tudott sajnos a többi programon részt ven-

ni, emiatt kifejezte sajnálatát. Itt sikerült alkalmat találnom arra, hogy meghívásunkat átadjam az egész Kolping család részére a prézes úrnak a jövő nyárra Diósgyőrbe, testvéri kapcsolatunk 25 éves jubileumára. Ursprunger úr megköszönte, és elfogadta a meghívást a tagság nagy örömeire. Nagyon szép, emlékezetes napokat töltöttünk Innsbruckban, és rengeteg felejthetetlen élményt nyújtottak nekünk, amiért hálát adunk a Jóistennek, és hálás köszönetet mondunk az innsbrucki

Kolping család vezetőségének és tagságának, a szép programokért, a baráti együttlétért, a rendkívül jó hangulatért. Örömeinkre szolgált a testvér-kolpingosaink megnyilatkozása arról, hogy ők is nagyon jól érezték magukat velünk és egymással, valamint megköszönték a látogatásunkat, hiszen ez adott alkalmat arra, hogy együtt lehessenek egymással, és ilyen sok élményben részesülhessenek. Reméljük, a következő évben mi is tudunk majd nekik sok szép és érdekes élményt nyújtani.

Kedves Kolpingosok!

2016. JÚLIUS 17-ÉN ÜNNEPELTÜK A BALATONFÖLDVÁRI KÁRMELHEGYI BOLDOGASSZONY KÁPOLNA 120 ÉVES SZÜLETÉSNAPJÁT ÉS EGYBEN BÚCSÚJÁT.

SZERETNÉNK ÖRÖMÜNKET MEGOSZTANI ÖNÖKKEL, EZÉRT KÖZREADJUK BIEBER ESZTER ÜNNEPI BESZÉDÉT, MELYBŐL ÉRZÉKELHETIK, HOGY NAGYON SZÉP ESEMÉNY RÉSZESEI VOLTUNK.

„A valódi ünnep az idő és az öröklét érintkezése. Igaz, csak pillanatra tarthat, órákra vagy pillanatokra, de e nélkül a pillanat nélkül pusztán körforgásban merül vissza naptárunk.” Pilinszky János ünnepről szóló gondolatával köszöntöm a balatonföldváriakat és kedves nyaraló vendégeinket. Kettős ünnepre gyűltünk össze: Ma van kápolnánk névnapja, Kármelhegyi Boldogasszony napja, egyben búcsúja és 120 éves születésnapja. Történelmi levegőjű helyen vagyunk. Ugyanis a Kápolnát a millennium évében, 1896-ban tervezte és építette Rózsa Ferenc székesfehérvári építőmester. Az eredeti kápolna a ma közösségi célra használt épületrész volt. A Balaton felől később hozzáépítettek, ma ezt a bővített részt használjuk misézésre. A helyi közösségek, elsősorban

a Kolping egyesület tagjai évek óta áldozatos munkával gondozzák, szépítik a kápolnát és a kápolna körüli virágskertet. Engedjék meg, hogy röviden bemutassam a Kolping mozgalmat, ugyanis az a tapasztalatunk, hogy mégahelyiek is keveset tudnak róla. A Kolping egy katolikus lelkeségi mozgalom, melyet a XIX. században Adolf Kolping kölni katolikus pap alapított. A mozgalom célja akkor és napjainkban is: elkötelezett keresztények nevelése, hogy ezáltal képesek legyenek helyállni a családi életükben, hivatásukban és a társadalomban. Egyik legfontosabb feladata, hogy tagjaival egyre mélyebben megismeresse a keresztény értékeket, ezáltal tettekre serkentve őket, hogy életszerűen és bátran vigyék bele ezeket az értékeket a gyakorlati életbe. Így a mozgalom rendkívül időszerű ma is a nagy társadalmi és gazdasági átalakulások idején.

A Kolping mozgalom nemzetközi szervezet, ma több mint 60 országban 400 ezer tagja van. Magyarországon a két világháború között élte virágkorát, ezt a Katolikus Legényegylet mozgalom fémjelzi. A mozgalom újjászervezése a rendszerváltozáskor kezdődött. A Balatonföldvári Kolping család 1992. november 30-án alakult. 50 tagja van, elnöke Kentner József. A Kápolna falán tábla örökíti meg 10 éves fennállásukat, emléket állítva Adolph Kolping szellemiségének. A Kolping család nyitott bárki számára. A tagok szívügyüknek tekintik a kápolnát és környezetét. Régióta dédelgetnek egy álmat a kápolna felújításáról. Az utóbbi években kézzelfogható eredmények születtek. Két évvel ezelőtt a tető került felújításra, tavaly a kápolna körüli virágágyások újultak meg. Ezen a kettős ünnepnapon köszönetünket szeretnénk kifejezni

mindenkinek, aki akár a legkisebb áldozatot is hozta a Kápolnáért: munkával, szerető gondoskodással vagy imával. Tudjuk, hogy szívjóságból teszik, nem várnak ellenszolgáltatást, de áldozatuk szükséges volt ahhoz, hogy ma itt lehessünk közös ünneplésre. Hálásan köszönjük a városvezetésnek és Péter atyának, hogy a Kápolna ügyében teljes támogatásukat élvezzük. Tudjuk, hogy az életben áldozat nélkül semmi sincsen. De az áldozat soha nem vész el, és kegyelmi pillanatokban a gyümölcse is megmutatkozik. Mint említettem, a közösség régóta vágyott a Kápolna külső-belső megszépülésére, és az álom megvalósulni látszik. Hívóként nem mondhatunk mást, mint-hogy Teremtőnk látta erőfeszítéseinket, tudott vágyunkról, és Soltész Miklós államtitkár úron keresztül mutatta meg gondviselő szeretetét. Az államtitkár úrtól 10 millió forint születésnap ajándékot kaptunk a Kápolna tatarozására, mely reméljük elegendő lesz arra, hogy ez a kis ékszer visszanyerje eredeti szépségét. Engedjenek meg egy személyes megjegyzést. Olyan jó kézzelfoghatóan megélni, hogy Teremtőnk igazi gondviselő Atya, és hogy

milyen szép Istennek ez az arca, amit nagyvonalúságában és nagy-lelkűségében fölfedezhetünk. Túlradó szeretetében most is felülmúlta álmainkat. Én nagyon hálás vagyok, hogy e közösség tagjaként részese lehetek ennek az élménynek. De ennek mindig van egy feltétele: Merjünk nagyot álmodni! A polgármester úr további forrásokért harcol a Kápolna körüli park megújítására, melyben szerepel régi vágyunk: egy szabadtéri keresztút építése is. A 14 stációt terveink szerint adakozásból fogjuk felállítani. Szeretnénk, ha a közösség magáénak érezné. Mivel a Kápolna kerek születésnapot ül, szeretnénk az eddigiekhez képest még emlékezetesebbé tenniamainapot. Készültünk egy kis ünnepi műsorral. Állandó szavalóink Kiss Zoltáné Ica néni és Tóth Attila fognak egy-egy karmelita vers-imát elmondani, és a Kolping kórus is előad egy Mária éneket. Ezt követően a bevezetőben idézett Pilinszky gondolat alapján az időt és az örökkévalóságot összekötjük, és a mai ünnepen a Kolping család megajándékozza a jelenlevőket egy-egy skapuláré érmével. A skapuláré a római katolikus egy-

ház szentelményei közé tartozik, legelterjedtebb a Kármelhegyi Boldogasszony barna skapuláréja. Eredetileg vállruha volt, később érme formájában is elterjedt. Az érme egyik oldalán a Szűzanya a kis Jézussal a karján, a másik oldalán Jézus Szentséges Szíve látható. Péter atya, kérésünkre örömmel vállalta, hogy Kármelita áldást ad ezekre. Ez a legtöbb, amit lelkileg és szakrálisan ajándékozni tudunk, ugyanis ha már Kármelhegyi Boldogasszony névre van szentelve kápolnánk, hadd részesüljünk a Szűzanya által Stock Szent Simonnak és később XXII. János pápának tett ígéreteiben. Élvezzük a Szűzanya oltalmát testi, lelki veszedelmek idején és ígéretét, hogy aki viseli a skapulárét, halála után nem jut a pokolra, és a tisztítóüzből kiment. Az áldás és a skapulárék szétosztása után szeretettel látunk vendégül mindenkit a búcsúnapi szokásos agapéra. Mindenkinek köszönjük, aki hozzájárult a vendéglátáshoz. Hiszem, hogy a Szűzanya most közöttünk van, és velünk együtt ünnepel. Boldog névnapot és boldog születésnapot Kármelhegyi Boldogasszony Kápolna!”

Gyergyószentmiklósiak Kiskunhalason (2016. júl. 31 – aug. 6.)

AKÉT TESTVÉR KOLPING CSALÁD MINDEN ÉVBEN EGYÜTT TÖLT EGY HETET, ÍGY ÁPOLJA ÉS MÉLYÍTI AZ IMMÁR 21 ÉVES KAPCSOLATOT ÉS BARÁTSÁGOT.

AUGUSZTUS ELEJÉN KISKUNHALASI BARÁTAINK MEGHÍVÁSÁRA GYERGYÓSZENTMIKLÓSRÓL 33 FELNÖTT ÉS 9 GYERMEK VETT RÉSZT EGY CSODÁLATOS NYARALÁSON.

A vendégfogadó kiskunhalasiak nagyon tartalmas és érdekes programokat szerveztek, melyek során gazdagodhattunk történelmi, honismereti, kulturális és lelki élményekben. Ugyanakkor jutott idő

„találkozásokra”, beszélgetésekre, sőt kikapcsolódásra, szórakozásra, aktív pihenésre is. Az első két napon különös hangfolt tette pezsgővé a halasi strandot. Többen is érdeklődéssel figyelték a

medencében röplabdázó gyergyói fiúk csapatjátékát. Mindannyian örültünk a lehetőségnek, hogy kedvünkre fürdőzhettünk, hiszen a termásvíz gyógyító csodaszert jelent a gyergyói embernek.

Első este ünnepi szentmisén vettünk részt, hálát adva a találkozásért, és lélekben azokért is felajánlottuk a misét, akik betegség vagy egyéb okok miatt nem lehetnek közöttünk. Öröm volt találkozni Berki József káplánnal, aki ezelőtt három évvel elkíserte Erdélybe a halasiakat. A harmadik és negyedik napon Mons. Dr. Finta József plébános, a Kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család prézese vezetésével zárandokúton vettünk részt. „Közösségben vagyunk” jelmonddal idén Szent Márton évet ünnepelünk. 1700 évvel ezelőtt született Európa és a keresztény világ egyik legnépszerűbb szentje. Az ő tiszteletében kiemelkedik két helység: Szombathely és Pannonhalma, zárandokutunk e két város megtekintésére irányult. Mártont mindkét település magáénak vallja: Szombathely (Sabaria), ahol Márton megszületett és Pannonhalma, ahol több mint ezer évvel ezelőtt, az államalapítással egyidejűleg monostort alapítottak és templomot szenteltek az ő tiszteletére. Különös érzés volt olyan helyeken járnunk, ahol a római kor után a kereszténység jelei már fellelhetők. Tárlatvezetőink gazdag ismeretanyaggal mutatták be Szent Márton alakját, cselekedeteit és a hozzá kötődő szellemi és tárgyi örökséget. Előadásmódjuk közvetlen volt, szívesen válaszoltak a felmerülő kérdésekre is. A szombathelyi Sarlós Boldogasszony székesegyházban Gömeriné Tóth Erzsébet idegenvezető mutatta be, a Szent Márton templomot és Látogatóközpontot pedig Schauermann János plébános. Ebben a templomban Finta atya szentmisét mutatott be, melyben közösen imádkoztunk. Kértük Jézus kegyelmét, hogy megismerve Szent Márton életét 21. századi módon követhessük azt. A szálláshelyünk a Papi Szeminárium épületében volt, amely

1778 körül épült, majd később többször is átépítették. Az Egyházmegyei Kollégiumot 1884-ben építették hozzá. Különös érzés volt érezni a régi, vastag falak hangulatát. Vacsora után a kollégium udvarán a vállalkozó kedvűek nagyon jó hangulatban közösségfejlesztő játékokat játszottunk. Ezután következett az elcsendesedés, a napi visszatekintő, aminek a kollégium káplánja adott otthont. Másnap reggel is itt tartottuk a „napébredést”. A Pannonhalmi Bencés Főapátság bazilikájában és monostor épületében két fiatal idegenvezető vezetett végig. Megcsodálhattuk a gazdag tárgyi emlékeket, a fennmaradt és ápolts kulturális örökség szépségeit. Lenyűgöző látványt nyújtott az a könyvtár, amely nemcsak az első századok keresztény irodalmát, hanem a görög-római kultúra alkotásait is őrzi. Napjainkban három szinten körülbelül 400.000 kötetet őriznek a gyűjteményben. A gyógynövényes kert a szerzetesek mindmáig az eredeti rendeltetésének megfelelően használják, és hagyományos recept szerint készítik a különböző gyógyászati termékeket, amelyekből mi is vásároltunk. Az „Oszítás 10x10” című kiállítás pedig a jelenkort mutatja be. 10 tízképes fotósorozatban mutatnak be olyan embereket, akikben újra megjelenik Szent Márton cselekedete (felelősségvállalás, segítségnyújtás a betegeknek és a rászorulóknak). „Ha a kiállítás-szervezők tudták volna, hogy a kolpingosok milyen sok rászorulóknak segítenek, akkor a Gyergyószentmiklósi Kolping Család is helyet kapott volna a kiállításon”- jegyezte meg életörömmel teli mosollyal Manyika, a legidősebb gyergyói vendég. Szent Márton életpéldájának három fontos pillére mutat irányt a Kolping eszméket követők számára: 1. a köpenymegosztás – önzetlenség, jótékonyság, segítségnyújtás;

2. a közösség – szolgálta országát és keresztényként fordult az emberek felé, a nem hívőkkel, a pogányokkal is kereste a közösséget, és emberi módon, irgalmassággal tudott közeledni hozzájuk; 3. az út – mindig úton volt, járta a településeket, egyházmegyéjét, és fontosnak tartotta a párbeszédet, a kapcsolattartást. Útban hazafelé Siófokon vacsoráztunk, és akinek kedve tartotta, megmártóztatott a Balaton vizében is. Az ötödik napon csatlakozott hozzánk Kolping családjunk prézese, Ft. Keresztes Zoltán plébános is. Kunadacsra látogattunk, ahol a Máltai Szeretetszolgálat ifjai nagy örömmel fogadtak. A fiatalok a tájház közelében kis szabadtéri Power Point-os bemutatóval készültek. Ismertették a település nevezetességeit, kiemelve a faluközösség összetartó, jól megszervezett munkáját és életét. Szorgos kezek munkájaként friss, kemencében sült kaláccsal kedveskedtek, majd csoportjátékok következtek. Lovaskocsis sétára is lehetett jelentkezni, amelyet többen is igénybe vettünk. A program a falu határában lévő pihenőparkban folytatódott ebédeltetéssel, majd azt követően lehetőség volt fürdőzésre, focira, beszélgetésekre, sétára, alkotásra, közös éneklésre. Délután Vangel Imre plébános is megtisztelt jelenlétével. Az ő nevéhez fűződik a Kiskunhalasi Kolping Család megalapítása. Idén ünnepelte aranymiséjét. Ezen alkalomból közösen is felköszöntöttük. A következő nap délelőttjén honismereti túrára indultunk Végső István történész vezetésével Kiskunhalas város műemlék épületeit és nevezetesebb tereit ismerhettük meg. Délután újra a strandé volt a főszerep - a gyermekek nagy öröme. Nagyon büszkék vagyunk kolpingos gyermekeinkre (a legkisebb 2 éves). Köszönjük nekik, hogy mindvégig, „helyet adtak” a vidámságnak, a játéknak,

a pihenésnek, ugyanakkor az elcsendesedésnek is. Így a szülők is teljesen be tudtak kapcsolódni a programokba. A kicsikről nemcsak a felnőttek, hanem a nagyobb gyerekek is gondoskodtak. A búcsúesten a Halasi néptáncsoport előadását láthattuk, akik táncra perdítettek vendéget és házigazdát egyaránt. Őszinte gondolatokkal és köszöntőkkel ajándékoztuk meg egymást. A halasi Molnár Erzsébet külön verset is írt erre az alkalomra. Később a

társaság egy része a tábortűz mellett nótázgatott, mások pedig beszélgettek, tervezgettek. Nagyon jó hangulatban telt az est - nevetéssel, jókedvvel, vidámsággal...és a búcsúzás gondolatával. Az utolsó nap hihetetlen gyorsan elrepült. Délelőtt volt szabadprogram, délután még lehetett fürödni és az útra készülödni. A hét folyamán volt még közös énektanulás. Felejthetetlen volt a Mézga-rádió produkció is. Nagyon sok szép élményben volt

részünk. Hálát adunk, Urunk, hogy közöttünk és velünk voltál, hogy nagy csoportban is megtapasztalhattuk jelenlétedet. Áldásodat kérjük a halasi barátainkra, akik önfeláldozóan vettek körül minket e gyönyörű hét alatt. Köszönet a papjainknak is, akik elkísértek minket, és ha rövidebb időre is, de közöttünk - a mi közösségünkben voltak.

2016. augusztus 12.

Eigel Katalin

Gyergyószentmiklósi Kolping

Memmingen – Gyöngyös

25 ÉVES JUBILEUMI PARTNER TALÁLKOZÓ

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG NAGYLELKŰ HOZZÁJÁRULÁSÁVAL LEHETŐSÉG NYÍLT ARRA, HOGY AZ „ÉLŐ TESTVÉRKAPCSOLATTAL” RENDELKEZŐ EGYESÜLETEK A PARTNER CSALÁDOK TAGJAIVAL EGYÜTT HÁROM NAPOT ELTÖLTHESSENEK ALSÓPÁHOKON, A KOLPING HOTELBEN.

Kitörő örömmel fogadtuk a hírt. Szerencsére a partner család rugalmas volt: a már megbeszélte memmingeni helyszín - közös megegyezéssel Alsópáhokra cseréltük. Így 2016 május 5-én délutántól nagyon szép három napot tölthettünk barátainkkal kellemes, impozáns környezetben. A Kolping Hotel is minden elismerést megérdemel: Nemcsak a 20 éves születésnap rendkívüli kedvezményért, de különleges kedvességükért is. Már a recepciónál meglepetésként ért bennünket a figyelmesség, hogy a gyöngyösi és a memmingeni családokat nagy üdvözlő plakátok fogadták. A délután folyamán rendre ismerős arcokkal találkoztunk /ebédlőben egy kinyíló liftajtó mögött, vagy éppen a szobánk ajtaja előtt/, hogy egy kis hazaival köszöntsük vendégeinket. Nagyon szerencsésnek tartottuk, hogy egymás melletti házakban voltunk elhelyezve. /Ulrich, Gizella./ Az étterem dolgozói is nagy segítségünkre voltak: az étkezés egy számunk-

ra elszeparált helyen történt. A mi Kolping családnak nem kis büszkeséggel mondhatta el, hogy sikerült az évtizedes fiatalítási problémánkra biztató megoldást találni: Alakult egy fiatal családokból álló csapat, akik már önálló csoportként, a saját gyerekeikkel vettek részt a találkozón. Pénteken a délelőttöt közös játékkal töltöttük a szabadban, amit fiataljaink irányítottak, de idősek, gyerekek egyaránt lelkes résztvevők voltak. A csodálatos időben mindenki kellemesen elfáradt. Német vendégünk nagy sikert aratott a „Noseflöte” nevű ötletes „hangszerével”, melynek a megszólaltatása egyszerűnek tűnt, de csak gyakorlás és egy kis csalfintaság árán sikerült hangot varázsolni belőle. Az aktív szereplésért mindenki, aki a játékban részt vett a két Kolping család vezetői által aláírt, pecsétes oklevelet kapott. A délutánt pihenéssel, fürdőzéssel töltöttük a szálloda uszodájában. Vacsora után - a Hotel előzékenységének köszönhetően - lehető-

séget kaptunk egy külön helyiségben közös találkozásra, ahol a német vendégek az elmúlt 25 év emlékeit egy válogatott CD bemutatásával elevenítették fel. Természetesen közben jóféle magyar borokat kóstoltunk finom pogácsával. Ezután következett a gondosan megkoreografált ajándékatadás a német vendégek részéről. Három fiatalember táncmozdulatokkal kísérve hozta be a palackozott söröket, minden egyes partnerkapcsolati évre 3 – 3 üveget, amelyekből az asztalon egy „K” betűt formáztak. Nagyon kedves, látványos, ötletes megemlékezés volt, ráadásul „folyékonyabbá” tette az ünneplést a különféle sörök azonnali minősítése! Német barátaink tartósabb ajándékkal is kedveskedtek: Lukácsovits Magda, a hitet közvetítő festő alkotásait tartalmazó albumával német és magyar nyelvű leírásokkal. Szombat délelőtt a memmingeniekkel előre egyeztetett kirándulást szerveztünk Keszthelyre. A Festetics kastélyt tekintettük meg, melyről

nagy elismeréssel nyilatkoztak. Szombat este 6 órától közös szentmisén vettünk részt a helyi templomban. Az atya minden apró részletre odafigyelve lélekemelő szentmisét mutatott be a két ünneplő Kolping család részére, amibe a helybeliek is bekapcsolódtak. A memmingeniek itt is szolgáltak meglepetéssel: gyönyörű kiegészítő emlékszalagot hoztak a Kolping zászlónkra. A csodálatos szertartás méltó volt a 25 éves jubileumi ünnephez. A sok szép élmény között talán mégis a legemlékezetesebb az előre nem tervezett szombat esti közös nagy csocsózás: nemre, nemzetiségre, korra való tekintet nélkül önfeledten adta át magát a társaság a játék örömeinek. Vasárnap a közös reggeli után már csak

a csomagolás és a búcsúzás maradt hátra. Az utazáshoz előkészített autók mellett hosszú búcsúzkodás után fájó szívvel integetett a fiatalokkal kiegészített csapatunk az elutazó vendégek után. Ismételten köszönjük a Magyar Kolping Szövetség által megteremtett lehetőséget, hogy lelki-

ekben ismét gazdagodva pihentünk. Valamint köszöntjük az évfordulós KOLPING HOTELT, és köszönjük minden munkatársának a szívélyes fogadtatást! Isten áldja a tisztas ipart!
TREU KOLPING!
 Menyhárt Gézáné
 Gyöngyösi Kolping Család

Kolping focibajnokság egy Erdélyi fiatal szemszögéből

JÚNIUS 4-ÉN KERÜLT MEGRENDEZÉSRE A XIII. NEMZETKÖZI KOLPING LABDARÚGÓ TORNA ÉRSEKVADKERT TELEPÜLÉSÉN, MAGYARORSZÁGON.

ERRE A TORNARA MEGHÍVÁS ALAPJÁN LEHET ELJUTNI, IDÉN MINKET IS ÉRT A MEGTISZTELTETÉS, HOGY ITT RÉSZT VEHETTÜNK.

Ezen az eseményen 10 csapat vett részt, különböző országok képviseltették magukat: Magyarország, Csehországból, Szlovákiából és Romániából, köztük a tasnádi Kolping Család csapata is. A mi csapatunk 8 aktív fiatalból állt össze. A mi utunk pénteken 15 óra körül indult, egyesek reggel érkeztek Kolozsvárról, mások egyenesen a munkahelyről. Este 21 óra körül, magyarországi idő szerint, megérkeztünk Érsekvadkertre, az Erdei Kolping Házhoz, ami nagyjából 4 km található egy erdőben Érsekvadkerttől, egy csendes helyen, a természet ölében. A házigazdák va-

csorával vártak minket, majd egy közös beszélgetés és ismerkedés. Másnap reggel 8-kor gyülekeztünk a helyi csapat labdarúgó pályáján, ami 2 kisebb pályára volt felosztva. Az idő tökéletes volt a focihoz, enyhén borult volt reggel, majd később telje-

sen kisütött a nap. A csapatok 2 ötös csoportba voltak sorolva. Mi Blansko (Csehország), Nyíregyháza (Magyarország), Csíkszereda és Székelykeresztúr (Székelyföld) csapataival kerültünk össze. Három győzelemmel és egy vereséggel a második helyen végez-

tünk a csoportba majd következett az elődöntő Kézdivásárhely csapatával. A mérkőzés 1-0-ra végződött az ellenfél csapat javára, így kisdöntőbe kerültünk, ahol a szlovák csapattal mérkőzhettük össze tudásunkat. A meccs végül a döntetlen eredmény miatt büntetővel, 5-4-re a mi csapatunk javára dőlt el, ezzel megszerezve a torna 3. helyét. A bajnokságot Kézdivásárhely csapata nyerte meg,

Székelykeresztúr előtt, melyet a mi csapatunk (Tasnád) követett, majd a következő sorrendben folytatódott: Ipolyszakállos, Érsekvadkert, Víziváros, Blansko, Nyíregyháza, Gyergyószentmiklós és Csíkszereda.

A díjátadásra a helyi Községi házban került sor, élő zenével, tánccal, vacsorával és jó kedvvel. A torna nagyon jól volt megszervezve, és barátságos hangulatban

töltöttük az estét és együtt szórakoztunk a többi csapattal.

Vasárnap reggeli után részt vettünk fél 10-kor a Szentmisén a helyi templomban, ami után haza indultunk. Ez úton szeretnénk gratulálni a szervezőknek és megköszönjük áldozatos munkájukat, mert egy ilyen esemény megszervezése nem kis odaadással és precizitással jár.

14-18 évesek német cseretábora

2016.08.13-21. BORKUM ÉS KÖLN

A 2014-BEN MEGRENDEZETT BALATONFENYVESI TÁBOR UTÁN, IDÉN AZ AUGSBURGIÁK SZERVEZTEK NEKÜNK EGY FANTASZTIKUS TÁBORT BORKUM SZIGETÉN ÉS KÖLNEN.

Szombat hajnalban a repülőtéren, szülőktől elbúcsúzva vette kezdetét izgalmas, élményekkel teli utazásunk. Több szempontból is különleges „első” élményben volt részük a fiataloknak, hiszen többen közülük ezelőtt sosem utaztak még repülőn s volt aki még korábban nem járt külföldön sem. Miután átjutottunk az ellenőrzésen, ismerkedési játékokat játszva oldottuk a hangulatot, míg fel nem szállt a gépünk. Kölnbe érkezve Kolping zászlókkal, szeretettel vártak bennünket az Augsburgiak. Itt felosztottuk a csapatot, ki melyik kocsival utazik, s váltott vezetéssel továbbindultunk Emdenbe, hogy elérjük a

Katamaránt. Szerencsére sikerült tartanunk a terveket, így elértük a vonatot is, mellyel továbbutaztunk a szálláshoz. Kipróbálva a légi, közúti, vízi és elektromos közlekedést is, megérkezve a szállásra, egy vacsorát követően megnyithattuk a tábort. Fantasztikus, ötletes, közösségépítő programok sorozata várt bennünket a héten. Bicikliket béreltünk a közlekedésünk megkönnyítése érdekében, körbejártuk a szigetet és elmentünk vezetett bicikli túrára. Első nap mindenki elmondhatta mit vár el a héttől, mitől tart és mit tud ő hozzáadni, hogy ez a hét jó legyen, így a vezetők is kaptak egy képet arról, mire kell figyelniük.

Szerencsére a nyelvi akadályok is fokozatosan feloldódtak, s egyre bátrabban mertek kommunikálni is. Hatalmas élmény volt, hogy megmártózhattunk a tengerben a víz alacsony hőmérséklete ellenére, s több program, játékos olimpia, vetélkedő is a parton került megrendezésre. Voltunk „mocsárjárás”. Ez nem olyan, mint az interneten „mocsárjárás” címszó alatt található túrák. Dagály idején elárasztott területen túráztunk, amikor a víz visszahúzódott már, s megfigyelhettük milyen élőlényeket találunk ilyenkor az iszapban. Megnéztük mi van a kagyló belsejében, amit több étteremben felszolgálnak, hogy fűnek utat maguknak a giliszták. Láttunk medúzákat, tengeri csillagokat, kagylókat. Kozmetikai iparban használatos iszapban vándoroltunk, ameddig bemerészkedtünk. Egyik este tábor tüzet gyújtottunk s mályvacukor sütés közben és után együtt énekeltünk dalokat magyarul, németül, angolul. Szerdán reggeli után kevert csapatokba osztva magunkat előkészítettük a kölni Kolpingmisét, megírtuk a könyörgéseket, köszöntőt, befejezést és közösen eldöntöttük miket

éneklünk, mikor és milyen nyelven. Öröm volt látni, hogy mindkét csapat tekintettel van a másikra és szövegek segítségével szinte gond nélkül tudunk együtt énekelni váltogatva a nyelveket.

Borkum egyik legnagyobb nevezetessége a világítótorony, melybe 308 lépcső vezet fel, de a kilátás határozottan megéri. Miután a bátrabbak megmászták jó turistákhoz méltóan minimum 100 fényképen

megörökítve, kisebb csoportokban mindenki kedvéhez és igényeihez mérten tölthette szabadidejét az esti vacsorát követő bébirák kóstolóiig. Csütörtökön workshop keretében kiscsoportokban bemutatásra kerültek a megújuló energiaforrások s megtekintettük Borkum ma már múzeumként üzemelő „jelző hajóját”, a Borkumriff-et. Péntek reggel a szigetet elhagyva visszaautóztunk

Köln külvárosába, egy erdei ifjúsági szálláshoz, ahol az utolsó két éjszakát töltöttük. Szombaton Köln belvárosában vezetők segítségével körbejárhattunk azokon a helyeken melyek Kolping Adolf életében jelentős állomások voltak, s egy közös ebédet követően megnéztük a Lindt csokoládémúzeumot. Este összevetettük a hét eleji elvárásainkat és félelmeinket az élményeinkkel és tapasztalatainkkal. Új barátokat szerezve, nyelvi akadályokat leküzdve, felbátorodva, élményekkel tele és az újbóli találkozást várva köszöntük meg a szervezést és az együtt töltött időt és elbúcsúztunk egymástól vasárnap. Reméljük mihamarabb újra találkozunk és ismét megoszthatjuk egymással élményeinket.

Krammer Rita és Kubon Zsófia
Kolping Csepel

KOLPING INTERNATIONAL NEMZETKÖZI HÍREK KOLPING INTERNATIONAL

Kedves Kolping Testvérek, kedves Barátaim!

Felejtjük el, hogy a nyár a tétlenség időszaka - úgy vélem, hogy a nyaralást és henyélést nem a Kolping tagoknak találták ki. Annál is inkább, mert a déli féltekén fekvő országokban most tél van. Ha egy pillantást vetünk a történelemre világosan látszik, hogy a Kolpingosok mindenütt a világon dolgoznak a különféle kérdések és problémák megoldásán. Jól mutatja aktivitásukat, hogy új Nemzeti Kolping Központot avattak Szlovéniában, missziós tábor szerveztek a román fiatalok Moldvában, valamit WC használati kampány folyik Indiában. Legyen nyár vagy tél a Kolping Családok szorgalmasan tevékenykednek Kolping atya művének megvalósításán. Legyen a világ egy szebb

jobb hely mindenki számára. Ezekkelagondolatokkalkívánokjó böngészést a nemzetközi hírekben.

Hűség Kolpinghoz
Markus Demel

Katolikus Világ Ifjúsági találkozó Krakkóban

A jó hangulat előre programozott

volt a Katolikus Világ Ifjúsági Találkozón Krakkóban. Több száz ezer fiatal ünnepelt, és imádkozott együtt Ferenc pápával Lengyelországban. A Kolpigos fiatalok számára minden bizonnyal a szerda délutáni program volt felejthetetlen. A Kolping ifjúsági Európa meghívta a találkozón résztvevő Kolpingos fiatalokat, a Szent Család Plébániára, Krakkóban. Sajnos Ottmar Dillenburg nem tudott személyesen jelen lenni a találkozón, videó üzenetben köszöntötte az ünneplő fiatalokat. A közös szentmise után kezdődött a buli sok énekkel, tánccal. A Világ ifjúsági találkozón sok narancssárga pólót viselő ázsiai, afrikai latin amerikai, európai fiatalot láttunk, ami azt jelenti, hogy mind a négy földrészen jelen vagyunk. Reméljük a legközelebbi találkozót Panamában is így lesz.

Németország „Adjunk egy otthont mindenkinek” - a Német Kolping Szövetség kampánya

Békét és otthont kereső emberek jönnek Németországba, akiket szívesen fogadnak a Kolping közösségek és a Kolping Családok. „Meg kell éreznünk az otthon melegét, az emberségességet a családban” biztat Ferenc pápa. A sikeres befogadáshoz segédanyagot dolgozott ki a Kolping Szövetség és a „Missio Achen”. Együtt hirdették meg a „Adjunk egy otthont mindenkinek” C. programot. Az érdeklődő Kolping Családoktól várják a befogadással kapcsolatos saját ötleteket, pénzügyítő kampány szervezését, szeptember – október folyamán. Néhány ötletet is kínálnak: szervezzenek egy partit a plébánián a menekültekkel, szervezzek nyílt napot egy befogadó táborban, menekülteknek kialakított óvodákban.

Németország - Szlovénia Új Kolping Központ Mariborban

Eduard BOSSER és Hermann Kraus, és 13 Kolping tag Vilseckből valamint a Regensburgi Egyházmegyei Kolping Szövetség közelmúltban látogatott el Mariborba. Itt a vendégek megtekintették a Szlovén Kolping Szövetség új székházát Maribor Kamnicán. Sajnos az előző országos központot fel kellett adniuk, sürgősen szükségük volt egy új központra. Maribortól 4 km-re levő Kramnicán találtak egy megfelelő épületet, amit átalakítottak. Tágas szemináriumi termek, irodák kerültek kialakításra. A felújítás költségei 22 ezer Euróra rúgtak. A finanszírozást az Egyházmegyei Kolping Társaságok, Fulda és Regensburg, és a Kamnicai Kolping, tagoktól származó ado-

mányokból oldották meg. Ezen felül, a Kolping tagok sok önkéntes munkával járultak hozzá az új Kolping Központ megvalósulásához. Kívánjuk, hogy szervezzetek sok emlékezetes szép programot az új házban.

India – nem elterjedt a WC-k használata

Sajnos a WC használata az indiai városok nyomornegyedeiben és vidéken nem elterjedt. Már lassan egy évtizede, hogy az Indiai Kolping felvilágosító tevékenységet folytat a faluközösségeknek és nyomornegyedek lakóinak, segít udvari WC-eket építeni. Megmagyarázzák, hogy egészségük megóvása érdekében használják a WC-eket és ne az erdőben, vagy az utcán végezzék el a dolgukat.

A Sulthanpet, Kolping most új WC építési kampányt kezdett, fő támogatói Palana Kórház plébánosa Lawrence atya. Az egyházmegye püspöke Peter Abir Antonysamy is a kezdeményezés mellé állt és a kampányt személyesen nyitotta meg.

Betegségeknek és zaklatásoknak elsősorban a nők vannak kitéve, ezért 500 női Kolping tag járja a helyi közösségeket és falvakat felvilágosító előadásokkal és filmekkel. Több ezer emberhez jutnak el, és győzik meg őket a higiénia fontosságáról.

Németország- Az anyaság védelmében

Németországban az anyaság védelméről szóló törvény biztosítja azt, hogy szülés előtt 6 héttel és szülés után 8 héttel az édesanya kimaradjon a munkából. „Logikus, hogy az 1952-ben alkotott törvény, megváltozott világunkban elavult és felülvizsgálatra, változtatásra szorul. Új anyavédelmi intézkedésekre van szükség” követelte Klaudia Rudersdorf a Német Kolping Szövetség, házasság, család és anyavédelmi referense a Bundestag törvénytervezetének tárgyalásán. „A családpolitikára kell összpontosítani, ahol az anya és a gyermek érdekei állnak a középpontban. Ne a gazdaságra összpontosítsanak, ahol a munkahelyek érdekeit képviselik, ami azt diktálja, hogy az anyák szülés után mielőbb álljanak vissza a munkába. A családok és ne a munkaadók érdekei kerüljenek a központba.” Az anyák hétvégi és éjszakai munkája, például tabu a törvényben a mai napig. A most bemutatott tervezet szerint változások lesznek a jövőben - a (várandós) anya bejegyezésével-. Anyaság védelméről szóló törvénytervezet védi anyák és gyermekeik érdekeit a munkaadókkal szemben. A tervezet szerint az várandós anya és munkáltatója megállapodást köt a szülés utáni munkabaállás feltételeiről. Így nem kell félnie az anyának a munkahelyének elvesztésétől. „Mi hangsúlyt nem a munkaadók, hanem a gyermekek és édesanyák egészségének, jólétére tesszük. Megadjuk az anyáknak a választás jogát! Mondta Rudersdorf .

2016-ban, a Kolping imanapon a Fülöp-szigeti Kolping Szövetségért imádkozunk.

A FÜLÖP-SZIGETEK, FÜGGETLEN, DEMOKRATIKUS ÁLLAM DÉLKELET-ÁZSIÁBAN. FŐVÁROSA MANILA.

A DÉLKELET-ÁZSIA KELETI PEREME MELLETT ELTERÜLŐ SZIGETÁLLAM 7107 SZIGETET FOGLAL MAGÁBA, EBBŐL 800 LAKOTT. 11 NAGYOBB SZIGETE AZ ORSZÁG TERÜLETÉNEK 96%-ÁT TESZI KI.

Legnagyobb és legnépesebb közülük Luzon. Az ország területének háromnegyede a szigetek ívét követő hegyvidék. Gyakoriak a földrengések és jelentős a vulkáni tevékenység a területen. Legmagasabb pontja Mindanao szigeten Mount Apo, 2954 méter. Az ország három, közel egyenlő kiterjedésű részre osztható: az északi Luzon, a középső részt alkotó szigetvilág: Viszajan-szigetek (Visayan vagy másképp Visayas), a déli Mindanao Ezeken kívül a Fülöp-szigetekhez tartozik a Borneó sziget felé húzódó Palawan és a Sulu-szigetek is.

Lakosság száma: 96,5 millió
Vallás: egyetlen keresztény ország Ázsiában
Átlagos élettartam: 66 év férfiaknak, 73 év nőknek
Munkanélküliség: 5,3%
Fő iparágak: elektronikai cikkek szerelése, élelmiszeripar, hajóépítés, vegyi anyagok gyártása, textil-, ruházati termékek gyártása, kőolaj-finomítás, halászat, rizstermesztés.

A Fülöp Szigeti Kolping Szövetségről: Az első Kolping Családot 1992-ben alapították Calagambában, 1994-ben alakul

meg a Fülöp-szigeti Kolping Szövetség 1996-ban felvételt nyer a Nemzetközi Kolping Szövetségbe

A Tagság:

Öt (5) egyházmegyét több mint hatvan (60) plébánián Camarines Sur, Catanduanes, Camarines és Albay, tartományban működnek, több mint 1400 aktív taggal. A hangsúly az eddig megalakított Kolping Családok megerősítése, új KCS-ok létrehozásán van. A Fülöp-szigeti KSZ irányt mutat a KCS-oknak, programokat, képzéseket szervez. A KCS-ok értéket teremtenek, melyek összhangban vannak a NKSZ programjával. Három nagy programot emelnék ki:

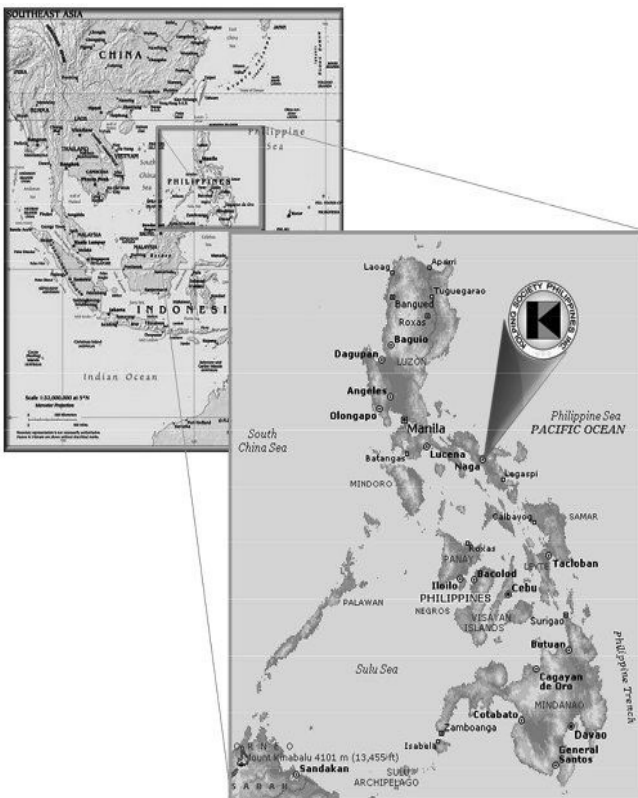
1./ KCS-ok megerősítése, és új Családok létrehozása. Két alprogramot említenék: Kolping vezetőképzés és Ifjúsági csapatok szervezése.

2./ Tanfolyamokat szervez, a tagságnak, a sikeres szakképesítés megszerzése érdekében.

3./ Vállalkozói program, melynek fő célja, hogy felkészítse a tagságot a tudás, a készségek megszerzésére, azért, hogy leendő vállalkozásaikkal családjukat eltartsák. A Fülöp-szigeti Országos prézes levele a világ Kolpingosaihoz:

„Isten irgalmassága a Kolping közösségeinkben”

Az idei Kolping Imanap eltér a múlt ünnepségeitől. Az idei ünnep

a rendkívüli jubileumi évben, az Irgalmasság évében történik. A Fülöp-szigetek Kolping Szövetsége felhívást intézett a Kolping Családokhoz: imákban és elmélkedésekben dolgozzák fel „Isten irgalmassága a Kolping közösségeinkben” c. témát. A Fülöp-szigetek Kolping Szövetség felismerte, hogy Isten és az ő szerető irgalma boldog Kolping atya tanításain keresztül, kifejezetten az egyszerű, szegény, hétköznapi embereknek szól. Különösen fiatalok, szegények és a rászorulóknak érzik az Isteni irgalom feljűk áradását. A Fülöp-szige-

tek egy fejlődő ország, az egyetlen keresztény ország Ázsiában. Fiatal és szegény polgárok támaszkodnak Isten irgalmára. Az ünnepélyes alkalomra, Kolping Imanapon felemeljük szívünket, és hálát adunk Istennek az Ő hártalan irgalmáért. Könyörgünk majd boldog Kolping atya szentté avatásáért. Imádkozunk a Nemzetközi Kolping Szövetségért és minden Kolping tagért a világon. Imádkozunk a bűnösökért, akik elhagyták a CSALÁDOT, hogy megleljék a visszautat az ő irgalmas mennyei Atyájukhoz. Mi úgy ünnepelünk a Kolping imanapon,

hogy minden Kolping Család a saját templomában tridumot tart, a prézes atyák vezetésével. Okt. 24-én, boldog Kolping atyáról, 25-én, a kapott kegyelmekről, 26-án, a megbékélésről, az irgalmasságról elmélkedünk.

Alázatos imáimba foglalom a Kolping közösségeket az egész világon.

Az irgalmas Isten áldása legyen veletek!

Rev. Msgr. Zosimo M. Sañado
Országos Prézes

Aranymiséjét ünnepelte Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius

SZEPTEMBER 9-ÉN A SZENT ISTVÁN BAZILIKÁBAN MUTATTA BE ARANYMISÉJÉT ALBERTO BOTTARI DE CASTELLO, MAGYARORSZÁG APOSTOLI NUNCIUSA. EBŐL AZ ALKALOMBÓL NAGY TISZTELETTEL ÉS SOK SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ APOSTOLI NUNCIUS ATYÁT.

Ismét Budapesten Járt Mike (Mádl) Valéria

Röpke látogatást tett Budapesten, a sokunk által tisztelt és szeretett Valéria. Rövid látogatása alatt is szakított időt, hogy Bánhid Vajkkal és Hudson Judittal találkozzon, és eszmecsere folytasson a Kolping mozgalom múltjáról, történelmi eseményekről és a jövőről. Mint mindig most is sok értékes információt és ötletet kaptunk Valériától. Vajk sok eddig megválaszolatlan kérdésére kapott választ. Reméljük, hogy a jövőben kicsivel több időt tud eltölteni velünk. Nagy szeretettel emlegette a könyvbemutatót követő országjárását, a Kolping Családokkal történt emlékezetes találkozásokat. „Tudom és megtapasztalom, hogy a Legényegyletek és Édesapám öröksége jó kezekbe került. „, mondta búcsúzáskor. Sok szeretettel üdvözli most itt az újság hasábjain keresztül a magyar Kolpingosokat, és üzeni

„Hűség Kolpinghoz”

Hudson Judit